

ע"פ 6894/22 - אדם אסכאפי, אדם עומר נגד מדינת ישראל, המתلون

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 6894/22
ע"פ 6976/22

כבוד השופט י' עמיות
כבוד השופט ע' ברון
כבוד השופט ע' גروسקובף

לפני:

המערער בע"פ 6894/22
המערער בע"פ 6976/22:

נ ג ד

1. מדינת ישראל
2. המתلون

המשיבים:

ערעוורים על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה
בת"פ 13063-08-21 מיום 6.9.2022 שניתן על ידי
כב' השופט ארץ פורת

כ"ז באדר התשפ"ג (20.3.2023)

תאריך הישיבה:

עו"ד חאלד מהאג'נה; עו"ד רוסלאן מהאג'נה
עו"ד זוהר ארבל
עו"ד עודד ציון

בשם המערער בע"פ 6894/22
בשם המערער בע"פ 6976/22
בשם המשיבה:

פסק דין

השופט י' עמיות:

שני ערעוורים מאוחדים על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) בת"פ 13063-08-21 מיום 6.9.2022, הנسبים על חומרה עונשים של המערערם, אדם אסכאפי ואדם עומר (להלן: אסכאפי-עומר וביחד - המערערם).

עמוד 1

1. נגדי המערערים ואדם נוסף (להלן: יאזו) הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות שונות, כל אחד לפי חלקו בפרשה. בתוך כך למערערים יוחסו עבירות התפרעות, פיזות באש ובחומר לקיח וסיווע לשוד בנסיבות חמורות; לעומר יוחסה גם עבירות ניסיון תקיפה; ולאסכافي - עבירות הצתה, פעללה או עסקה בנסק למטרות טרור ומעשה טרור של חבלה בכוונה חממית. המערערים ויאזו הורשו על סמך הודהתם בעובדות כתוב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, ובית המשפט המחויז גזר עליהם עונשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלוויים. על אסכافي - שמונה שנות מאסר, ועל עומר - 38 חודשים מאסר.

למען שלמות התמונה י הציין כי על יאזו נגזרו שבע שנים מאסר לריצוי בפועל; הוא לא ערער על גזר הדין, וענינו איןנו מונח לפתחנו. בנוסף, שלושה אחרים שילקו חלק בפרשה (להלן: ספואן, שאדי ו-מחמוד, וביחד - השותפים הנוספים) הורשו במסגרת הליך נפרד, וגם הם נידונו לעונשי מאסר לריצוי בפועל (ראו ת"פ 21-08-35822 (מחוזי חיפה) וע"פ 4585/22 מדינת ישראל נ' ערדאת (25.7.2022) (להלן: עניין ערדאת)).

2. ואלה עיקרי העובדות הצריכות לעניין:

כתב האישום המתוון מגולל מסכת אירועים אלימים שהתרחשו בעיר חיפה בשנת 2021, בעיצומו של מבצע "שומר החומות", חלק מגל הפרות סדר והתקפות אלימות על רקע לאומני-גזעני שהתעורר במהלך המבצע.

לפי עבודות האישום הראשון, ביום 10.5.2021 או בסמוך לכך הכנינו אסכافي ויאזו כ-10 בקבוקי תבערה במטרה ל偶像ם. למחרת, בليل-ה-11.5.2021, התקהלו המערערים עם יאזו והשותפים הנוספים (כל השישה היחידים להלן: החבורה) ועם אחרים שזהותם אינה ידועה (להלן: הפורעים), בחניון הסמור לבניין ברחוב העצמאות בחיפה (להלן: הבניין). חלק מהפורעים עטו מסכות על מנת שלא ניתן יהיה לזהותם, וחלקם נשאו אבנים ואת בקבוקי התבערה שאסכافي ויאזו הכנו יום קודם לכן. באותו העת נסעו רון ודניאל (להלן ביחיד: המתלוננים) ברחוב העצמאות והגיעו לצומת שבקרבת הבניין, כאשר דניאל רכב על קטנוע שעליו דגל ישראל (להלן: הקטנוע), ורון רכב על אופניהם. רון חזה את הצומת והמשיך בナンיעתו, בעוד שדניאל עצר ברמזור אדום. מיד לאחר מכן התקרכו לדניאל שני רוכבי אופניים שזהותם אינה ידועה, בעטו בו, גידפו אותו ואחד מהם ירד לכיוונו; דניאל ירד מהקטנוע והתרחק בהילכה, והשניים לקחו את מפתחות הקטנוע ונסעו מהמקום. בהמשך לכך, בזמן שדניאל ניסה להתקרב לקטנוע אחרים שזהותם אינה ידועה השליכו לעברו בקבוקי זכוכית.

בשלב מסוים, חזר רון למקום וסייע לדניאל להזיז את הקטנוע ולהחנכוו בסמוך לבניין. זמן קצר לאחר מכן הגיע אסכافي מאחור הבניין והציג את הקטנוע שעלה באש ונשרף. בהמשך לכך הבחן אסכافي ברון אשר ניסה לנסוע לאחריו על מנת להתרחק מהמקום, והוא עברו שני בקבוקי תבערה בוערים, שהשני מביניהם פגע בקסדו של רון. הקסדה והמעיל של רון החלו לעלות באש, ואנשים שהיו במקום מיהרו לעזרתו וכיבו את האש שאחזה בו. במקביל, גם יאזו יידה בקבוק תבערה בוער עבר המתלוננים, וכתוכאה מכך החלה חולצתו-שלו לבוער, ועומר ופורעים אחרים סייעו לכבוסה. יאזו לא נואש, וחזר ל偶像ת בקבוק תבערה בוער נוסף לעבר נוכחים במקום. בנוסף, במהלך האירוע המתואר לעיל עומר יידה אבנים לעבר המתלוננים והnocחים במקום; ופורעים נוספים יידו בקבוקי תבערה.

הairoeu המתואר לעיל בא אל סומו לאחר שרון שלף אקדח, והחל לרודף אחרי הפורעים אשר ברחו מהמקום.

בגין מעשים אלו יוכסה למערערים עבירת התפרעות לפי סעיפים 152 יחד עם 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). לאסכافي יוכסו גם עבירות הוצאה לפי סעיף 448(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק (בגין הוצאה הקטנו בצוותא עם אחרים); פוללה או עסקה בנשק למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור) יחד עם סעיף 29 לחוק; ומעשה טרור של חבלה בכונה מחמורה לפי סעיפים 329(א)(2) ו-(3) יחד עם סעיף 29 לחוק וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור (בגין הכנת וייזום התבURAה); ולעומם יוכסה גם עבירת ניסיון תקיפה לפי סעיפים 379 ו-29 לחוק (בגין זריקת האבניים). יעיר, כי גם ליאזן יוכסו עבירות התפרעות, וכן אותן עבירות טרור שיוכסו לאסכافي.

לפי עובדות האישום השני, בלילה שלאחר מכך נסעה החבורה ברוחבי חיפה ברכבת אחד שבו נаг ספואן (להלן: הרכבת). בסמוך לחצותם עצרו את הרכבת ברוחב שכונת הדר (להלן: השכונה), שם ייאזן הדליק בлок זיקוקים שהחזיק בידו, ואסכافي יצא מהרכבת וכיון את בлок הזיקוקים הדולק לעבר רכב שחלף במקום. במקביל, ייאזן עודד את אסכافي לכוון לעבר הרכבת; בני החבורה קראוו קרייאות גנאי, אחד מהם קרא "אללה אכבר וברוך השם"; וברכב התנגש כל העת שר שמילוטיו מביעות תמייהה במאבק לאמני אלים ומזהן. בנוספ', שאדיה הסריט את הדלקת הזיקוקים והשימוש בהם באמצעות מכשיר הטלפון שלו, ובמהמשך העביר את הסרטון לאחרים.

לאחר מכך המשיכו בני החבורה לנסוע ברוחבי השכונה, ובשלב מסוים הבינו בשליח שרכבת על קטעו של חברת שירותים מזון (להלן בהתאם: רן - והקטעו של רן). הם נסעו בעקבותיו ובקרבתו, כאשר ספואן הבהיר באורות וצפר ברציפות, באופן שאילץ את רן לעצור בצד הדרך. מיד לאחר מכן יצאו מhammad, ייאזן והמערערים מהרכבת והתנפלו על רן. מhammad אמר לו "יהודי" שרמוטה אתם לא נוכנים לכאן יותר זאת השכונה שלנו"; חלק מבני החבורה דחפו את רן; אחד מהם היכה באמצעות אבן בקסדה שבחש על ראשו; אחד אחזבabin ואמר לו "סתום את פפה יהודי" שרמוטה יהודי מニアק זה איזור שלנו", וכאשר רן סובב את גופו הוא קיבל מכחה בשם שגרמה לו לחבלה וכאב; אחד הכהו באמצעות מקל בצלעותיו; ואסכافي הדליק זיקוק בקרבתת רן. לאחר מכן עלה ייאזן על הקטעו של רן, נסע עמו מהמקום ובמהמשך החביה אותו במקום לא ידוע (הקטעו של רן אותר כשבועיים לאחר מכן כשהוא נטוש ונזוק). שאר בני החבורה עזבו את המקום באמצעות הרכבת. במהלך האירוע החל מבני החבורה עטו מסיקות על פניהם, וגם הפעם שאדיה הסריט את עיקרי האירוע באמצעות מכשיר הטלפון ובמהמשך העביר את הסרטון לאחרים.

בגין מעשים אלה יוכסה למערערים עבירת סיוע לשוד בנסיבות חמירות לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 31 לחוק; למערערים וליאזן יוכסה עבירת פיזות באש או בחומר לקיח לפי סעיף 338(א)(3) יחד עם סעיף 29 לחוק. וליאזן יוכסה עבירת שוד בנסיבות חמירות.

ההילך בבית המשפט המחווי

3. תחילת הוגש כתוב אישום אחד כנגד החבורה כולה, אך בהמשך הוחלט לפצל את ההליך, והוגשו שני כתבי אישום נפרדים: האחד - מושא ההליך דן, והשני - בעניינים של השותפים הנוספים. בראשיתו של ההליך המערערים ויאזן כפרו בכל המiosis להם, אולם זמן קצר לאחר שהחלה שימושה העדויות הם חזרו בהם מכיפורתם, והורשו על סמן הודאותם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לגבי העונש.

עמוד 3

4. בגזר הדין עמד בית משפט קמא על כך שבקבוק תבערה מהוות נשק לפי חוק העונשין, ועל הסיכון הרב שבהשלכתו לעבר אדם. בשים לב לכך, וכן לכך שהשולכו מספר בקבוקי תבערה; לתוצאות המעשים; לכך שהם נעשו בצוותא ובמרכז העיר; ולאחר מכן במהלך תקופה רגישה מבחינה בטחונית, על רקע אידיאולוג-לאומי ומטרת להטיל מORA ופחד בקרב הציבור - נקבע כי הפגיעה באינטלקטים המוגנים אינה "ברף הגבואה". בהמשך לכך נקבע כי מאוחר שהAIRS המתוירים באישום הראשון והשני התרחשו באופןם ובנסיבות שונים, יש לקבוע מתחם עונשה נפרד עבור כל אחד מהם. לפיכך, ובשים לב לחלקו של כל אחד מהם בפרשה, נקבע כי בעניינו של עומר מתחם העונש הולם בגין האישום הראשון נע בין 18-30 חודשים מאסר בפועל, ועבור האישום השני בין 20-40 חודשים מאסר; ובעניינו של אסכافي נקבע כי המתחם ביחס לaioshom הראשון נע בין שש לשבע שנים מאסר בפועל, וביחס לaioshom השני בין שנתיים לארבע שנים מאסר.

בית המשפט נתן דעתו לכך שהמעעררים הודיעו במוחשי להם בשלב מוקדם יחסית של ההליך; לגילם הצער; לעברם הפלילי הנקי; ולניסיוניהם המשפחתיות המורכבות, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר השירות המבחן. מנגד, צוין כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינם, בין היתר משום שהתרשם שאינם נוטלים אחריות מלאה על מעשיהם. בהתחשב בכל האמור לעיל הוועד עונשו של עומר בגין aioshom הראשון על 18 חודשים מאסר בפועל, ובгин aioshom השני על 20 חודשים מאסר; ועונשו של אסכافي בגין aioshom הראשון הוועד על שש שנים מאסר בפועל, ובгин aioshom השני על שנתיים מאסר. מטעמים של גמול והרתעה - ובשים לב לקביעה בעניין ערدادת, ולפיה בנסיבות המקירה שם לא היה מקום להורות על חיפוי חליקות של העונשים שנגזרים על השותפים הננספים בפרשה - נקבע כי עונשיהם של המעררים ירוצו במצבם, כך שתקופת מאסרם תהא כאמור בפסקה 1 לעיל. בנוסף, הושתו על המעררים גם עונשים נלוויים, ובכלל זה הוטל על עומר קנס בסך של 5,000 ש"ח או חמישים מאסר תמורתו; ועל אסכافي הוטל קנס בסך של 10,000 ש"ח או ארבעה חמישים מאסר תמורתו, וכן פיצוי לרונו בסך 10,000 ש"ח.

מכאן הערעורים שלפנינו.

למען שלמות התמונה, צוין כי בעניינו של יازן נקבעו מתחמים של בין ארבע לשבע שנים מאסר בפועל בגין aioshom הראשון, ובין שלוש לחמש שנים מאסר בגין aioshom השני; וכן עליו ארבע ושלוש שנים מאסר, בהתאם (שבע שנים מאסר בסך הכל).

טענות הצדדים

5. בערעורו של אסכافي נטען כי העונש שהוטל עליו חורג באופן קיצוני מרף העונשה הנהוג בעבירות ובנסיבות דומות. בטור כך נטען כי נקבעו מתחמי עונשה גבוהים בהרבה מאשרו במקרים דומים; וכי לא ניתן משקל ראו' לכל נסיבות המקירה, ובכלל זה לכך שהוא במוחשי לו בשלב מוקדם של ההליך, לכך שהוא בן 19 שנים בלבד בעת ביצוע העבירות, ולניסיונו האישיות והמשפחתיות, כאמור בתסקיר השירות המבחן. אסכافي הוסיף וטען, בין השאר, כי מדובר באירועים שכנים בהםם "קשר הדוק", ומכאן שלא היה מקום לראות בשני האישומים כאירועים נפרדים ולקבוע מתחם עונשה עבור כל אחד מהם בנפרד; וכי קביעה זו הובילה להחמרה עונשו. אסכافي הlion גם נגד חומרת העונשה הנלוית, ובפרט על כך שהוטל עליו קנס בשיעור משמעותי מבחןתו, באופן שעלול לאלץ אותו לרצות את תקופת המאסר חלף הקנס, וזאת בנוסף לעונש המאסר הכבד שנגזר עליו.

6. גם עומר טען בערעורו, בין היתר, כי בגזר הדין לא ניתן משקל מספק לגילו הצעיר, ולכך שהודה במיחס לו וחסר זמן שיפוטי יקר. ואולם, עיקר טענותיו בקשר של שיטתו היה מקום להקל בעונשו מטעמים של אחידות הענישה, לנוכח העונשים שנגזרו על השותפים הנוספים בפרשה (בעניין ערدادת). בתוך כך נטען כי חרב העובדה שהם הורשעו בעבירות ובנסיבות דומות, עונשו-שלו חמור משמעותית משליהם, וזאת על אף שחלקם בעבירות היה משמעותית יותר, ושלחלק מהם אף היה עבר פלילי.

7. בא כוח המדינה טען מצדיו כי לא קמה עילה להतערבות בגזר הדין. לגבי אסכافي נטען כי עונשו הולם את המיעשים החמורים של הצתת הקטנווע, הכנה וידייו של בקבוקי התבURAה לעבר המתلونנים, שאחד מהם אף פגע בקסדתו של רוזן, וכן את העובדה שייחסו לו עבירות של מעשי טרור לפי חוק המאבק בטרור. לגבי עומר נטען כי בגין האישום הראשון ייחסו לו מעשים קונקרטיים של השלת אבניים לעבר הנוכחים, בשונה מהשותפים הנוספים; כי בשל כך ייחסה לו עבירה נוספת ניסיון תקיפה; כי עונשייהם של השותפים הנוספים הוחמרו על ידי ערכאת הערעור, אשר כידוע אינה מצאה את העונש; וכי מכאן ההבדלים בעונישה בין לבנים.

בנוגע לרכיב המאסר חלף הקנס שהושת על אסכאבי, בא כוח המדינה מסר כי היא משaira עניין זה לשיקול דעת בית המשפט.

דין והכרעה

8. לאחר שעינתי בכל החומר שהונח לפניי, ולאחר שבדקתי את טענות הצדדים בכתב ובעלפה, הגיעתי למסקנה כי דין הערעורים להידחות, בכפוף להקללה מסוימת ברכיב הקנס שהושת על אסכאבי כפי שיפורט להלן; וכן יצא לחברי שנעשה.

הלכה עמנו כי אין דרך של ערכאת הערעור להתערב בעונש שנקבע על ידי הערכאה הדינונית, אלא במקרים חריגים של סטייה קיצונית מרף העונישה הנוגג, או בשל טעות מהותית שנ犯לה בגזר הדין (ראו לדוגמה ע"פ 5796/22 ג'ית נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.5.2023)). המקירה שלפניינו אינה נופל לגדר אותן מקרים חריגים.

9. בית משפט זה העד לא אחת על חומרתן הרובה של עבירות שענין ידי בקבוקי התבURAה ובניינים, על הסיכון הטמון בהן, ועל הצורך לנתקות לגביהם מדיניות עונישה מרתיעה (ראו למשל ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 והasmactot שם (30.11.2017) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 292/22 מדינת ישראל נ' חיליל, פסקה 11 (29.5.2022) (להלן: עניין חיליל)). כך ביחס לעבירת הצתה (ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 והasmactot שם (3.5.2020) (להלן: ע"פ 3793/18)); כך ביחס לעבירת הסיווע לשוד, אשר במקרה דנן בוצעה במשולב עם עבירה של פיזיות באש או בחומר לكي, שהתבטאה בהפעלת זיקוקים כלפי רכב ובקרכותו של קורבן השוד; וכן במיוחד כאשר העבירות בוצעו על רקע לאומני-אידיאולוגי, כחלק מהתרפעות המונחים, במהלך מבצע "שומר חומות" (ראו עניין ערدادת, פסקה 14 והasmactot שם, וכן ראו, למשל, עניין חיליל, פסקה 11; ע"פ 2201/23 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 והasmactot שם (20.6.2023) (להלן: עניין כהן); עניין פלוני, פסקה 13).

לכך יש להוסיף כי המיעשים המפורטים בכתב האישום בוצעו בחבורה; במרכז העיר; כלפי עובי אוורח תמיימים; ותוך השמעת התבאות מפורשות בעלות אופי לאומני-גזעני כלפי הקורבנות. אף אין מדובר במעשים מזדמנים או ספונטניים. הם בוצעו לילה אחריו לילה, ובמלבי' שהא בכר כדי לגרום לחבורה לחדר מעשיה; בקבוקי התבשרה הוכנו מבعد מועד למטרה זו; בכל אחד מהאירועים חלק מבני החבורה עטו מסיקות על מנת למנוע אפשרות זהותם; וכן האישום השני ניתן למדוד כי הם הסתובבו ברחבי העיר מתוך כוונה לחפש "צורות", וניתן לשער שאף אין זה יד המקירה שנשאו עמו זיקוקים. מכל האמור לעיל עולה כי "מסכת האירועים המתוארת בכתב האישום מצדיקה אפילו ענישה מרתעה" (עניןUrdaat, פסקה 15).

10. הדברים נכונים ביותר שעת ביחס לאסכאפי, לו יוחסו מעשי טרור לפי חוק המאבק בטרור, לאחר שהcin וידה את בקבוקי התבשרה לעבר רון, מתוך מניע לאומני אידיאולוגי ובמטרה לעורר פחד או בהלה הציבור (באשר להגדלת "מעשה טרור" ראו סעיף 2(א) לחוק המאבק בטרור). חוק המאבק בטרור מבטא תפיסה ולפיה "יחודן של עבירות אלו מצדיק הדגשה מיוחדת הן של תכילת הרתעה בענישה, והן של עיקרון הגמול" (ע"פ 1466 מדינת ישראל נ פלוני, פסקה 11 (22.7.2020); ראו גם ע"פ 5633 אל דין נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (28.11.2022)), וקובע כי העונש המרבי בגין עבירה העולה לכדי "מעשה טרור" הינו "כפל העונש הקבוע לאוותה עבירה אך לא יותר מ-25 שנים" (סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור). בכך יש להוסיף כי הסיכון הרב שבמעשיו-אליה אף התmesh בחלקו, כאשר אחד מבקבוקי התבשרה שהcin וידה פגעה ברון והדליק את מלבושיו, באופן שrok בדרך נס ובעזרת הנוגדים במקומות נמנעה תוצאה חמורה בהרבה (ראו למשל ע"פ 2579/14 פרחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.5.2015)); כי הוא זה שהציג את הקטנו שנסחרף; וכי גם חלקו במעשים המתוארים באישום השני נכבד יותר, שכן הוא זה שכיוון ויראה" את הזיקוקים לעבר הרכב והפעיל זיקוק נוסף בקשרתו של רן.

11. בנוגע לעומר, כתב האישום המתואקן לא ייחס לו עבירות שעלו לכדי מעשה טרור, ואין חולק כי סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור אינם חל לגביו. ואולם, כפי שציין בית משפט קמא - בדומה לבית משפט זה בענין Urdaat - בחינת מכלול נסיבות העניין מלמדת כי מן המיעשים המזוהים לו עולה ניחוח גזעני ולאומני מובהק. זאת בשים לב, בין היתר, להתבטאות שהושמעו תוך כדי ביצוע אמרור בכתב האישום המתואקן שבו הודיע המערערים. מאחר שמדובר בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לקחתן במניין השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם בגדרי דיל"ת אמותיהן של העבירות שבגין הורשע(ראו ענין Urdaat, פסקה 16 והאסמכתאות שם).

12. המערערים טוענו כי חרב כל האמור, העונשים שנגזרו עליהם סוטים לחומרה מרף הענישה הנוגה. הצדדים תמכו טענותיהם בפסקה המUIDה, לשיטתם, על מדיניות הענישה הנוגגת; זה בכח זה בכח. משבחנתי את הדברים, הגעתني לכלל מסקנה כי הגם שהעונשים שהושמעו על המערערים הנם על הצד הגבוי, הם אכן סוטים מרמת הענישה הנוגגה באופן המצדיק את התערבותנו; וכן בפרט בשים לב לחומרתה היתרה של הפרשה (השו למשל, בשינויים המחייבים, לע"פ 22/22 אנסاري נ' מדינת ישראל, פסקה 13 והאסמכתאות שם (2.5.2023) (להלן: ענין אנסاري); ע"פ 18/22 אבו זינה נ' מדינת ישראל (27.7.2022); ע"פ 22/22 מדינת ישראל נ' חליל (29.5.2022); ע"פ 2579/16 נאצר נ' מדינת ישראל (26.10.2017); ע"פ 16/22/4737 פלוני נ' מדינת ישראל (27.7.2016); ע"פ 9723/16 פרחאן נ' מדינת ישראל (25.5.2015); ע"פ 11/22/7643 מדינה נ' מדינת ישראל (7.4.2013); וכן ראו את העונשים שנגזרו על השותפים האחרים בענין Urdaat, בשים לב למעשים ולבירות שיויחסו להם).

13. גם טענות המערערים כי עונשם נקבע מבל' שניתן משקל ראוי לכל נסיבות המקירה - דין להידחות. עיין בجز עמוד 6

הדין מלמד כי בית משפט קמा שקל כדברי את כל השיקולים שציינו המערערים בערעוריהם, לרבות נסיבותיהם המשפטתיות, גםם הצעיר, העדר עבר פלילי מצדם והודאותיהם. כן ניתן משלך גם להתרשות שירות המבחן ולפיה המערערים אינם נוטלים אחריות מלאה על מעשיהם. בכך יש להוסיף כי בעבירות מסווג זה, המובוצעות על רקע אידיאולוגי-לאומני-גזעני, יש ככל להעדיף את שיקולי ההרעתה ושמירה על שלום הציבור וביטחונו, על פני שיקולים אחרים הקשורים בנסיבות אישיות ושיקולי שיקום (ראו למשל ע"פ 8114/22 מדינת ישראל נ' רازם, פסקה 24 (30.1.2023); ע"פ 5633 אל דין נ' מדינת ישראל, פסקאות 17 ו-22 (28.11.2022); ע"פ 18/3793, פסקה 45 והאסמכתאות שם). מכל מקום, זהה העיקר, בית משפט קמा ממילא העמיד את עונשם של המערערים בתחוםו המתחום (בנוסף למסמכאותם). כך שדין טענות אלה להידחות ولو מן הטעם הזה.

14. הוא הדין גם באשר לטענות אסכافي ולפיהן היה מקום לראות בכל המעשים המפורטים בכתב האישום כאירוע אחד, וכי קביעה מתחם ענישה אחד היה מוביל להקללה מסוימת בעונשו. שלעצמיו, נוטה אני להסביר כי מבחן הקשר ההדוק לא מתקיים בנסיבות דנן, וכי בדי נקבעו מתחמי ענישה נפרדים עבור כל אחד מהאישומים. הדבר בדברים שאינם קשורים זה זהה מבחינת סוג העבירות, אופן ביצוען, מקום הביצוע, וכן מבחינת נפגעי העבירות. העבירות המתוארכות באישומים השונים אין מאופיינות בשיטתיות מסוימת; ב;zעעה של אחת מהן לא ועוד לשרת את ב;zעעה של אחרת; ואף קשה לומר כי הן חלק מתוכנית עברינית אחת (ראו ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דلال, פסקה 22 (3.9.2015)). ודוק: אין די בעודה שהמעשים בוצעו יומם אחריו יומם ועל רקע אירוטי שומר החומות, שלעצמיה, על מנת לבסס את הטענות כי בנסיבות דנן "היתה מחשבה פלילתית אחת לביצוע אותה תכנית עברינית, וההairoע העבריני התגלגל ונמשך ימים", ואני סבור אףאו כי נפל דו"פ בקביעתו של בית משפט קמा בנושא (השו, למשל, לעניין ענין 3982/22 מדינת ישראל נ' חג'וג' (27.10.2022); ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסוד (24.02.2022)) וכן לענייןUrdaat, שם לא הועלתה טענה נגד קביעה שני מתחמי ענישה נפרדים בגין האירועים מושא הפרשה, ואולם נקבע כי בשל נסיבותיה יש להורות על ריצוי במצטבר של העונשים שנקבעו בגין כל אחד מהאישומים). על כל פנים, משגעתה למסקנה כי העונש שנגזר על אסכافي הולם את חומרת מעשייו ואני חורג ממדיניות הענישה הנוגגת, ממילא אין באופן סיוג המתחמים, שלעצמיו, כדי להצדיק את התערבותנו בגזר הדין (ראו למשל ע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל, פסקה 19 והאסמכתאות שם (19.12.2021); עניין פלוני, פסקה 12).

15. אף לא מצאנו שיש מקום להקל בעונשו של עומר מטעמים של אחידות הענישה בין לבין השותפים הנוספים בפרשא. כאמור, בשונה מהשותפים הנוספים, לעומר יהסס במסגרת האישום הראשון מעשה ספציפי של זריקת אבני עבר הנוכחים במקומות, והדבר התbeta בכך שנזקפה לחובתו עבירה נוספת נסافت של ניסיון תקיפה. גם אם האבנים שהשליכו לא פגעו באיש בסופה של דבר, אוון בכך כדי לגרוע מחומרת מעשי (ראו עניין פלוני, פסקה 13; עניין כהן, פסקה 6), ואין אףאו מקום להקל בעונשו באופן שייאין, למעשה, את עבירת ניסיון התקיפה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן. בכך יש להוסיף כי בעניין ערدادת התקבל ערעור המדינה על קולות העונשים של השותפים הנוספים, ועונשם העומדו בין 32-33 חודשי מאסר "רק בשל הכלל לפיו" ערעורו אינה נתה למצות את מלאה חומרת הדין" (שם, פסקה 19; ע"פ 19.12.2021). גם בכך יש כדי להסביר הבדל מסוים בענישה, כפי שצין בא כוח המדינה בדיון לפניינו. בהינתן כל ההדגשה הוספה - ו"ע). האמור לעיל, ובשים לב לכך שההבדל בענישה בין עומר לבין השותפים הנוספים נע בין 6-10 חודשים, לא מצאנו כי עניין זה מקיים עילה להתערבותנו בגזר הדין.

16. אחר הדברים האלה, נתתי דעתך לטענותיו של אסכافي בעניין רכיב הקנס שהוושת עליו בגזר הדין. לנוכח עדמת המדינה ולפניהם משורת הדין, יצא לך חברו לקבל את ערעורו אך במובן זה שרכיב המאסר חלף קנס יבוטל.

17. סופו של דבר: בית המשפט המחווז נתן דעתו לכל השיקולים הדריכים לעניין, ולא מצאנו כי נפל בגזר דיןנו גם הצדיק את התעבויותינו. הערעוירים נדחים אפוא, בכפוף לאמור בפסקה 16 לעיל.

שפט

השופט ע' ברון:

אני מסכימה.

שפטת

השופט ע' גروسקובף:

אני מסכימים.

שפט

לפיך הוחלט כאמור בפסק דיןנו של השופט י' עמית.

ניתן היום, כ"ח באב התשפ"ג (15.8.2023).

שפט

שפטת

שפט

עמוד 8

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

